

נתניהו, תתערב

אדוני ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו. הגיע הזמן שתתערב.

אני פונה אליך היום בלב כבד. זהו רגע השפל בכל 42 שנות עבודתי כאחות. התחלתי כאחות צעירה וחדורת מוטיבציה. מקצוע האחות נחשב למקצוע מכובד ומוערך. כל אחת רצתה להיות אחות. עבדתי בכמה בתי-חולים ובכמה תפקידים. קיבלתי לידיי פצועי פיגועים וחיילים שנפצעו במלחמות ישראל, בהיתקלויות עם מחבלים, במארבים בלבנון. טיפתי לתי בפצועים מתאונות דרכים מחרידות, בתינוקות שטרם הספיקו ללמוד דבר על החיים וכבר התמודדו עם מחלות קשות. לעיתים הצלתי חיים יקרים ולעיתים נאלצתי לנחם משפחות ולחזק את ידן ברגעים קשים, ללטף את ראשם ברגעי פרידה. לכל אחד מזדמן במהלך חייו להשתמש בשירותי האחיות, ואנחנו תמיד שם: לסייע, לרפא, לתת מזור לכאב. במקביל לעבודתי גידלתי ארבעה ילדים. לא מעט ימי שיישי עמלתי לסייע להכין למשפחתי את ארוחת ליל שבת עד הצהריים, כי בערב הייתי כבר צריכה להתייצב במשמרת בבית-החולים. לא רק ערבי שישי עשיתי ללא ילדי ומשפחתי, גם ערבי חג, שבתות, ימי הולדת, הצגות בבית-הספר ואירועים. על הכל ויתרתי בלב שלם בידיעה שהחולים זקוקים לי.

בשנים האחרונות עוברת מערכת הבריאות תהליך מדאיג. המחסור באחיות הולך ומחריף, ממוצע הגיל של האחיות עולה, ולא מצטרף מספיק כוח אדם חדש וצעיר למערכת. כולם בורחים מהתפקיד. לצד נטישת המקצוע גדלים העורמסים, ואנו נאלצות לאשפוז חולים חסרי אונים במסדרונות, חשופים לעין כל. לצד תהליך זה אנו מתמודדות בשנים האחרונות עם גילויי אלימות של בני משפחה ושל חולים כלפי הצוות המטפל. כולנו מבינים שתופעות אלה הן תוצאה של כעס הולך וגואה על הזנחת מערכת הבריאות. כולנו מרגישים נטושים על ידי המדינה – הן האחיות, הן החולים. חודשים רבים אנו ממתונות שהמדינה תסייע להביא אחיות חדשות ותזרים חמצן למערכת הקורסת, אך המדינה עוצמת עיניה מול ציבור החולים ומול ציבור האחיות ומנצלת את רחמנותן ואת מסירותן, שלא מאפשרות להן להפנות עורף בחזרה כפי שהמדינה הפנתה לנו עורף. אדוני ראש הממשלה, מדוע מאלצת אותנו המדינה להתחנן לפתרון לאחר שנים של עבודה בשכר נמוך? מדוע מביאה אותנו המדינה לסף קריסה, ואז כופה עלינו עבודה תחת צווי בית-משפט?

זהו הזמן לעשות חשבון נפש אמיתי. כעת אין דבר דחוף יותר מפתרון המחסור החמור באחיות. לא הבחירות, לא הגרעין האיראני ולא הפוליטיקה. זה הזמן לשים אינטרסים בצד, לקחת את המושכות כיאה למנהיג ולהתערב במשבר בטרם יתרחש אסון.